

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 174.

Sâmbătă 22 Septemvre (4 Octomvre)

1884.

Nou Abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Octomvre st. v. 1884 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fôiei nôstre.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unŭ an 12 fl. Pentru România și streinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unŭ an 36 franci.

Rugămŭ pe d-nii abonați, ca să binevoiască a-și renoi de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiteria țiarului să nu se întrerupă.

REDACTIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovŭ în 21 Septemvre (3 Oct.)

De nenumărate ori amŭ arătatŭ, că arma cea mai puternică, de care se folosește guvernulŭ ungurescŭ în specialŭ contra Românilorŭ, este sistematica înegrire înaintea tronului prin informațiuni false și sinistre.

Tactica acăsta de înegrire a devenitŭ o a doua natură a celorŭ ce conducŭ ađi frânele guvernului. Nu ne mirămŭ dér, când vedemŭ că ea nu se mărginește numai la urgisiții de Români, ci se pune în lucrare și față cu alți factori, a cărorŭ atitudine e o piedică pentru realizarea tuturorŭ planurilorŭ d-lui Tisza.

Cetitorii nôstri își vorŭ aduce aminte de nemulțămirea ce a produs'o în sînulŭ clerului romano-catolicŭ dojana cuprinsă în răspunsulŭ ce l'a datŭ monarhulŭ astă véră conducătorului acestui clerŭ la Aradŭ. Se'nțelege, că nemulțămirea a privitŭ numai pe ministru-președinte, care a informatŭ pe monarhŭ, că clerulŭ romano-catolicŭ ar provoca frecări naționale și confesionale, din care cauză a fostŭ admoniatŭ, ca să se ferescă de patimile mișcărilor politice.

Asemeni admonări dureroase a întâmpinatŭ și clerulŭ nostru românescŭ de repețite ori, totŭ numai din pricina relelorŭ informațiuni date de guvernŭ monarhului. Sperămŭ că resentimentulŭ ce l'a produsŭ acăstă purtare a guvernului în clerulŭ nostru înaltŭ, nu va fi mai slabŭ decâtŭ acela ce a cauzatŭ amărăciunea clerului romano-catolicŭ.

Foile maghiare scriau țilele trecute, că vișta ce a făcut'o nunțitulŭ papalŭ la primatele din Strigoniŭ a statŭ în legătură cu admonierea dela Aradŭ, nunțitulŭ vrîndŭ a se orientă în persoană asupra cauzelorŭ ce ar fi provocatŭ acea admoniere.

Este fôrte interesantă deslușirea ce a dat'o în privința acăsta, după cum ne spune „Egyetértés“, unŭ prelatŭ înaltŭ. Acestŭ prelatŭ pare a fi însuși primatele.

Prelatulŭ din cestiune declară, că cuvintele monarhului respicate la Aradŭ au mișcatŭ și pe sântulŭ părinte totŭ așa de durerosŭ ca și pe aceea cătră cari au fostŭ adresate, pentru că cei dela Roma știu, că clerulŭ catolicŭ maghiarŭ nu agitază în nici o privință. De aceea nunțitulŭ n'a avutŭ lipsă de a se mai orientă.

Preoțimea catolică, țise mai departe prelatulŭ, a făcutŭ numai ceea ce legea ertă oricăru

individŭ care ia parte la sarcinele statului. Este știutŭ însă, că guvernulŭ a informatŭ corôna de repețite ori contra clerului catolicŭ, cu tôte că n'ar fi în stare a dovedi nici măcarŭ c'unŭ singurŭ casŭ, că a agitatu contra cuiva.

Suntŭ ómenŭ de statŭ — țice în fine prelatulŭ ungurŭ — cari au agitatu și agitază cu tótă vehemența pe lângă punctele lorŭ de vedere, și guvernulŭ totuși nu i-a amenițatŭ prin graiulŭ regelui încoronatŭ....

Suntŭ într'adeverŭ ađi mari agitatori între ómenii de statŭ unguri și celŭ mai mare dintre dênșii este fără îndoieală căpetenia lorŭ: ministrulŭ-președinte Tisza Koloman.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Gurghiu, 3 Octomvre. — Eri prințulŭ de corônă Rudolf a împușcatŭ unŭ ursŭ bine dezvoltatŭ de 150 chilograme greu, la distanță de 80 de pași. Ursulŭ a cădutŭ după prima împușcătură.

Roma, 2 Octomvre. — Țarulŭ conferi ministrului de externe alŭ Italiei Mancini marea cruce a ordinului Alexandru Newsky, pentru că a influințatŭ ca să se susțină și întărescă relațiunile de amiciție dintre guvernulŭ italianŭ și rusescŭ.

Din incidentulŭ aniversării a 14-a dela ocuparea Romei, orașulŭ este înpodobitŭ cu stéguri și strălucitŭ iluminatŭ.

CRONICA ȚILEI.

Din Seraievo se anunță, că în provinciile ocupate s'a începutŭ recrutarea la 22 Septemvre a. c. și s'a terminatŭ până acum în 16 cercuri, între cari 9 în Hertegovina. Mare mulțămire a produsŭ în cercurile armatei faptulŭ că recrutarea s'a săvârșitŭ în tótă liniștea și în cercurile vecine cu Muntenegrulŭ, că în cele mai multe cercuri feciorii s'au prezentatŭ de bună voie înaintea comisiunilorŭ de asentare, precum și că în rândulŭ acesta n'au lipsitŭ așa de mulți dela asentare. În Gate cei asentați se țice că au cerutŭ unŭ stégŭ negru galbenŭ și au plecatŭ cu elŭ în frunte spre Mostar.

Se vestesc totodată, că în Bosnia mai că nu se mai arată de locŭ bande de hoți, ér în Hertegovina se arată fôrte rarŭ. Vestitulŭ căpitanŭ de bandiți Kovac a fostŭ prinsŭ înainte cu țece țile.

Partida liberală germană, formată din fosta partidă progresistă și din desertorii partidei naționale, publică, în vederea viitoarelorŭ alegeri, următorea programă:

Partida liberală germană vrea întărirea unirii naționale a Germaniei, dezvoltarea vieții adevăratŭ constituționale prin conclucarea guvernului și a poporului, organizarea legală a unui ministerŭ imperialŭ responsabilŭ. Ea nu vrea să fie atinse drepturile reprezentațiunii poporului, mai alesŭ perioada financiară de unŭ anŭ, înouviințarea veniturilorŭ anuale, libertatea cuvântului. Ea vrea garantarea drepturilorŭ poporului, asigurarea libertății electorale, deplină libertate a conștiinței și religiunei avîndŭ drepturi egale tôte confesiunile; ea nu vrea, ca dreptulŭ electoralŭ secretŭ, generalŭ, egalŭ, directŭ, libertatea presei, întrunirilorŭ, egalitatea înaintea legii — și anume fără deosebire de persoană și partidă — să sufere vre-o restricțiune. Ea vrea progresarea buneii stări a poporului: vrea să intervină pentru clasele muncitoare, fără să facă socialismŭ. Vrea ca sistemulŭ de dare să fie dreptŭ, după puterea poporului. Monopoluri și politică colonială ca cea francesă nu voesc; serviciulŭ militarŭ să fie generalŭ, dér mai scurtŭ, și stabilirea puterii armate în timpŭ de pace. Cine voescă acesteia, se alegă deputatŭ liberalŭ!

Țiarulŭ opoziționalŭ „Pozor“ din Agramŭ se ocupă de rescriptulŭ regescŭ prin care s'a deschisŭ dieta croată. »Pozor« nu află destulŭ de francŭ esprimată în rescriptulŭ intențiunea de împăcare a Croațilorŭ cu starea lucrurilor. Relele există odată și nu se potă dispută. »Pozor« le enumără și continuă așa: »Nu se face nimicŭ spre a delatură plângerile nôstre și încă lucrurile se întărită și mai multŭ prin aceea, că în rescriptŭ s'a țisŭ, că neînțelegerile se se delature priu concesiunii împrumutate; ar fi fostŭ pentru noi cu multŭ mai liniștitorŭ, țice »Pozor«, decât s'ar fi făcutŭ observarea cu privire la acăsta în discursulŭ tronului rostitŭ înaintea dietei din Peșta. Deórece însă nu s'a întâmpatŭ acăsta se vede, că voiescŭ să încarce vina neînțelegerilorŭ numai și numai în spinarea Croației.

Baronulŭ Ozegovicŭ, care mai înainte a fostŭ membru alŭ partidului guvernamental, a trecutŭ definitivŭ în partea Starcevicianilorŭ. În decursulŭ verificării s'a cerutŭ pân' acum anularea a 11 mandate de deputați. Se țice că Starcevicianii nu vorŭ împedecă alegerea delegațilorŭ pentru dieta ungurescă.

ARCHIDUCELE RUDOLFU LA SINAIA.

(Raportulŭ Monitorului Oficialŭ.)

Vineri, 14 Septemvre, Maiestățile Lorŭ cu Altețele Lorŭ Imperiale și Regale au luatŭ dejunulŭ împreună în apartamentele Lorŭ după ce vizitară cu deamănuntulŭ castelulŭ. La orele 2 p. m., au mersŭ în trăsuri spre a vizitá mănăstirea Sinaia, biserica, scôla de fete, precum și orașulŭ cu nouele sale construcțiuni, ce în fiecare anŭ prin variația stitului dă o nouă viață acestei localități. Timpulŭ din nenorocire fiindŭ ploiosŭ, a făcutŭ ca vînetorea și retragerea militară, ce se pregătise pentru acăstă țică, să fie amănată.

La orele 7 se dete unŭ mare prânțŭ în onórea Augustilorŭ óspeți, la care au fostŭ invitați d. D. Sturdza ministrulŭ afacerilorŭ străine, cu dôrna; Exc. Sa d. baron Mayr, ministru plenipotențiarŭ alŭ Austro-Ungariei; Exc. Sa d. baronŭ Saurma, ministru plenipotențiarŭ alŭ Germaniei; d. ministru Văcărescu; d. generalŭ Radu Mihai, prefectulŭ Capitalei; d. doctorŭ Teodorŭ, inspectorŭ alŭ serviciului sanitarŭ; d. Edmond Herz cu dôrna; d-na Lucia Duca; d. Hugo de Saurma, peste totŭ 34 persoane. După masă, Maiestățile Lorŭ și Altețele Lorŭ imperiale și Regale S'au întreținutŭ în modulŭ celŭ mai grațiosŭ cu d-nii invitați, cari în urmă au trecutŭ cu toții în sala de musică, unde au petrecutŭ până aprópe la orele 11 din nôpte, când s'a servitŭ ceaiulŭ și după care Maiestățile Lorŭ cu Auguștii óspeți S'au retrasŭ în apartamentele Lorŭ.

Sâmbătă, 15 Septemvre, orele 10 dimineța, timpulŭ îndreptându-se, Maiestățile Lorŭ și Altețele Lorŭ Imperiale și Regale au plecatŭ cu breakulŭ urmați de unŭ landau în care se aflau dôrnele și domnișórele suitelorŭ la Poiana-Țapului, care eră loculŭ de întîlnire alŭ unei vînetore ce Regele oferea Augustului S'eu óspe. Ajunși aci, Regele și Archiducele Se coborŭ din trăsura, și iau țiaua bună și Se îndreptază spre vînetorii cari îi adăstau. Regina și Archiduceasa și dôrnele din suită Lorŭ au continuatŭ preumblarea în direcțiunea Predelului, spre a vedé frumósele posițiuni ale munțilorŭ și S'au întorsŭ la castelŭ la orele 12.

De la Poiana-Țapului, vînetorii au apucatŭ spre munții Jipii, unde erau aședatŭ bătăiași spre a scóte vînatulŭ. Peste cãva timpŭ se ivi chiar în fața Archiducelui unŭ ursŭ, care trecîndŭ repede prin smeurișŭ și fiindŭ urmatŭ de aprópe de bătăiași nu se putŭ trage asupra lui. După acăsta, vînetorii s'au adunatŭ pe o poeniță aședată în vârfulŭ unei stânci la piciórele Bucecilorŭ, spre a luá dejunulŭ. Apoi Regele și Archiducele au încălicatŭ și au mersŭ până la marele cascade numite Urlătóre, de unde au admiratŭ frumósa panoramă ce se desfășură vederei, și d'acolo S'au reintorsŭ la castelŭ la orele 6 séra. La orele 5 s'a datŭ prânțulŭ, la care au luatŭ parte 35 persoane.

La orele 9, o retragere cu lampióne a fostŭ dată de batalionulŭ 2 de vînetóri Auguștilorŭ óspeți. În același timpŭ unŭ sóre electricŭ și focuri bengale, aședate d'alungulŭ șoselei din față, iluminau castelulŭ și maiestósele sale împrejmuirŭ, dându-le unŭ aspectŭ feericŭ. La orele 10^{1/2} s'a servitŭ unŭ ceaiŭ și, după ce Maiestățile Lorŭ și Auguștii óspeți S'au întreținutŭ cu obicinuita Lorŭ afabilitate cu persoanele presente, S'au retrasŭ în apartamentele Lorŭ.

Duminecă, 16 Septemvre, orele 9^{1/2}, Maiestățile Lorŭ și Altețele Lorŭ Imperiale și Regale insoțiți de suitele Lorŭ au mersŭ la mănăstirea Sinaia spre a ascultá Sânta

Liturgia oficiată de starițul mănăstirii și ajutat de corul bisericii Domnița Bălașa, care venise încă din ajun. La intrarea în biserică, Suveranii și Altețele Lorū Imperiale și Regale au fost întâmpinați cu Evangelia și Crucea.

La orele 11, Regele și Archiducele urmași de suitele Lorū militare s'au dus pe platoul din fața castelului spre a trece în revistă alți batalionii de vânători. La sosire, batalionul a dat onorurile militare, őr maiorul Ionescu, comandantul acestui batalion, l-a întâmpinat și a raportat Alteței Sale Imperiale și Regale. După ce Regele și Archiducele a trecut pe dinaintea frontului trupei, în sunetul imnului austriac, a făcut defilarea batalionului în colonă de companii, în pasu gimnastic. Apoi se ordonă a se executa mănuierea armelor, școala de batalion, execuția focurilor și o luptă de tiraliori apropiată terenului. Aceste diferite exerciții au fost executate cu foarte mare precizie și ordine, pentru care atât M. S. Regele cât și A. S. Archiducele au arătat comandantului batalionului Inaltele Lorū mulțămiri.

De aci, Regele și Archiducele au mers la cantonamentul de vēră al acestui batalion frumos împodobit încă din ziua de 30 August, când a fost a șep-tea serbare a luării Griviței, și după ce l-a vizitat cu deambruntul, au mulțămiri din nou atât comandantului cât și întregului corp ofiteresc arătându-le Inalte Lorū satisfacțiune.

Cum în această seră Altețele Lorū Imperiale și Regale hotărâseră să părăsesc Sinaia, la orele 2¹/₂ s'a dat un mare prânzu la care a luat parte, afară de suitele Alteței Sale Imperiale și Regale și de casa M. S. Regelui, d. D. Sturdza, ministru afacerilor străine, cu d. d. generalul Fălcoianu, ministru de război; Exc. Sa d. baronul Mayr, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei; Exc. Sa d. baronul de Saurma, ministru plenipotențiar al Germaniei; d. generalul Radu Mihai, prefectul Capitalei; d. Grigorie Ghika, secretarul general al ministerului afacerilor străine; d. Emil Ghika, agent diplomatic la Sofia; d. Furduescu, prefectul județului Prahova; sântia sa superiorul mănăstirii Sinaia; d. baronul Salzberg, consilier al Legățiunii austro-ungare; căpitanul Schneider, atașat militar la Legățiunea austro-ungară; d. și d-na Edgard Herz; d. inginerul Manega, în totul 37 persoane.

La orele 4³/₄, Majestatele Lorū și Altețele Lorū Imperiale și Regale au plecat la gară în același mod în care sosiseră. La gară un număr de publici adăsta pe Augustii călători, cărora dōmnele din societate au oferit frumoșe buchete de flori.

Trenul special, în care s'au suit Majestatele Lorū cu Augustii oșpeți, a plecat spre Predel în sunetul imnului austriac și în mijlocul urărilor entusiaste ale tuturor celor ce se aflau aci adunați.

La Predel Altețele Lorū Imperiale și Regale, după ce se coborâră din trenul român, intrară în sala de așteptare unde se întreținură în modul cel mai grațios cu toți domni și dōmnele cari l'însoțiseră. Asemenea 'Si arătară vile Lorū mulțămiri către Augustii noștri Suverani pentru frumoșele zile petrecute în casa Lorū de la Peleş; apoi îmbrățișându-Se afectuos, se îndreptară spre trenul special austro-ungar care l'adăsta.

În momentul cel din urmă Altețele Lorū Imperiale și Regale, viu mișcând de grațiositate cu care au fost primiți și astă dată în țēră, au luat din nou rămasă bună de la Majestatele Lorū.

La orele 6 trenul regal s'a întors la Sinaia.

CORESPONDENȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Moștenitorul tronului la Gurghiu.

Gurghiu, 30 Septembrie 1884.

Ziua de 29 Septembrie a anului curent, pentru opidul nostru Gurghiu și juru, fu o zi de sărbătoare mărșă, căci în ziua acesta pe la 8 ore înainte de ameză au sosit în mijlocul nostru AA. LL. Imperiale și Regale Rudolful și Stefania cu suitele Lorū, spre a începe vērătoarea în munții fiscali ai domeniului dela Gurghiu.

FOILETON Ū.

Leica Maria și domnișōra Marieta.

(Schită de caractere).

(Urmare).

III.

Eră într-o Duminecă, o zi de totu frumoșă, așa încât să fi totu stat la pōrtă de povești. Și nu-i vorba, când nu mergi nicăiri, nimic nu-ți face mai mare plăcere, decât petrecerea ce-o ai cu vecinii și cu pretinii stând de povești la pōrtă. Acestu obicei este foarte lătit în suburbii.

Maria lui Pleopă scosese din casa >cea mare, cum se dice, un fotoliu frumos și se puse la pōrtă, să privească la trecători. — Și se nu credea cineva, că n'avea trecători; — ba avea, chiar pre mulți. Ea din firea ei eră darnică, și cum avea parale destule, față mare și idei „moderne”, cinstea din grosu pe oric tēneru, carele >o onoră cu prezența.

Alături pe un bolovanu stă vecin-sa leica Ana, cu fața posomorită și gânditoare. Și cum se nu fie gânditoare, când ea avea 4 copii în casă și sērăcia de gāt în locu de salbă de galbeni.

Încă pe la 8 ore înainte de ameză s'a observat o mișcare neîndatinată, adunându-se poporul din loc și juru spre a și manifesta iubirea, credința și alipirea, care a avut o pururea națiunea noastră față cu dinastia și tronul Habsburgic.

Pela 9 ore s'a adunat preoțimea de amēdouē confesiunile gr. cat. și gr. or. tractuală la casa preotului local Nicolau Petru și sub conducerea d-lui Basiliu Rațu, protopop român al Reghinului, au plecat spre palat, și ajungēndu acolo, au stat la scările castelului spre stānga în ordinea următoare: clerul rom. cat. cu vice-protopopii Csiky Péter din Kőzvényes-remete, Finta István din Reghin și cu vre-o căți-va preoți rom. cat., cari veniseră la întâmpinare; după dēnșii imediatu au urmat d. protopop Basiliu Rațu cu tota preoțimea românească; de-a drepta scărilor au ocupat locu aristocrația adunată la vērătoare, câtă sosise până în timpul acela, și corpul oficialu dela fiscalitatea Gurghiului în frunte cu d. Ionu Girsik, aranjator și directoru suprem al fiscalităților din Transilvania, care venise dimpreună cu d. Wunderbaldinger, aranjator internu al castelului, cu vre-o 3 zile înainte spre a face cele de lipsă pentru primirea Altețelor Lorū Imperiale și Regale.

Îndată ce au sosit în sunetele clopotelor și în strigătele entusiaste de „Să trăescă”, se dederă jos din trāsura și, după ce A. Sa felicită aristocrația adunată schimbându cu fiecare câteva cuvinte, se întorse către preoțime, strinse mai întâiu mână celor doi protopopi rom. cat. adresându-li-se în limba maghiară; după aceea se duse la d. protopop Basiliu Rațu, și strinse mână cu cordialitate, întrebându-l cum se află. D. protopop l-a răspuns în limba germană astfel: >Alteța Vōstră! Am venit dimpreună cu preoțimea tractuală, ca să ne manifestăm credința probată, iubirea și alipirea noastră de persoanele Altețelor Vōstre, de Dinastia și Tron. Primiți, Alteță, bucuria inimii noastre cu această ocaziune.

La acestea cuvinte rēspunse Alteța Sa prințul Rudolful în modul următor:

>Vē mulțămesc din inimă pentru omagie și primirea cordială, ce Mi-ați arētat totdeuna cu ocaziunea venirii Nōstre aici, pentru care primiți espresia simțimintelor ce păstreți față cu clerul. — Dize mai incolo cu o bucurie mare: >Venim dela Sinaia, din Regatul Romāniei, comunicați acesta și celorlalți.

Nu a concesu A. Sa să se facă nici o pōrtă triumfală, ci numai vre-o 4 stindarde s'au înălțat: 2 în castel, őr alte 2 la pōrta curții, dintre care unul maghiar, őr altu austriac.

Curēndu după sosire merse pe ruinele cetății lui Rakotzi și impușcă o buhă (bufniță) mare și se bucură dicēndu: „Acēsta e semn bun pentru ziua viitoare, când vom începe vērătoarea regulată.”

Prânzul s'a început la 6 ore sēra, cântându muzica dela Clușu piesele cele mai alese. La prânzu au luat parte numai cei din suitele regală și vre-o cățiva aristocrați, cari sosiseră până în acel timp.

Vērătoarea va dură 14 zile și în timpul acesta vor luă parte vre-o 5 prinți din Germania și aristocrația cea mai alēsă din Transilvania.

Ce se atinge de succesul vērătoării numai atăta vē potu relată, că au începutu aži la 8 ore a vēră în pădurea Adrianului, însă fără succes. Māne voru merge în pădurea dela Casiva, așa numita Osoiu. Ce rezultat va avē, vom vedē.

Nicolau Petru.

Gurghianul.

Fotoliul leichii Mariei lui Pleopă, veselia ei din față, bolovanul leichii Anei și posomorita ei căutătură, erau un contrast din cele mai mari. Leica Ana ar fi statu bucuruș acasă, dar ce se faci sērăciei, — și leica Ana eră sērăcă și de multe ori avea lipsă de ajutorul vecinei sale. — Așa-i omul sērăcu, trebuie să facă adeseori pe placu acelora dela cari se hrănesc, trebuie să fie vesel chiar când inima lui este tristă.

Stătură mai multă vreme împreună aceste două vecine. Leica Maria istorisă, őr leica Ana o ascultă. Multe de tōte spunea leica Maria, și cum se nu spună, când la ea se adunau veștile din tōte părțile suburbiului și ale orașului, întocmai cum aduc sîrmele telegrafului scirile la una și aceiași stați. — >Ce a dīsă cutare.... ce a mănăcutu cutare.... cu ce se îmbracă, cu cine umblă, cu cine se întelnesce... și alte multe vorbe eșite din spiritul femeilor fără ocupațiune seriōsă, trebuia să le asculte leica Ana, trebuia să le admire și uneri să ridă ex officio. Leica Maria eră pe deplin mulțămită, vedēndu interesul cu care o ascultă pretina sa.

Dar femeia este totu femee, și leica Ana încă nu eră mai multu decât o femee și astfel nu se pre necăjea de spusele vecinei sale, ba ași putē dice cu siguranță, că i făcea chiar plăcere, întocmai ca orchestra în-

SCIRI MERUNTE.

Din Gurghiu ni se scrie, că Miercuri s'a făcutu vērătoare pe valea Casivei, unde s'a datu de cinci urși. Unul din ei a fost rānit de pictorul Curții Melka, őr ceilalți doi au fugit neatins.

—0—

Același corespondent ne comunică, că la 30 Septembrie st. n. A. Sa priucesa Ștefania împreună cu comitesa Palfy au făcutu o preumblare pe la Ibănesci în sus, care de 1 oră, fără nici o suită.

—0—

Ministrul ungurescu de culte și instrucțiune a adresat episcopilor catolici o circulară, prin care îi provocă a face cunoscutu subalternilor lor, că numai pe acei copii din căsătoriile mixte se-i boteze, cari aparțin bisericii catolice. Dēcă însă împrejurările le permit, potu boteza și copii, cari aparțin altei confesiuni, fără însă ca prin acestu act să devină ei membri ai bisericii catolice; prin urmare preoții catolici se nu-i înmatriculeze, ci se trimetă în timpu de opt zile atestatulu de botezu preotului de a cărui confesiune tinu părinții copilului, ca el să înscrie pe copil în matricule. Preoții cari nu voru lucră după acestu dispozițiune voru fi pedepsiți.

Fine apucături mai are și d. Trefort, dēr totu așa de finu i se cunosc și planurile.

—0—

În zilele de 15 și 16 Septembrie s'a ținut în Arad adunarea generală a societății pentru fondul de teatru român, fiind bine cercetată. Concertulu și balulu ce s'au datu au avut un succes splendid.

—0—

D-nii Dr. A. Mocioni și F. Musta au fost aleși deputați ai Lugoșului pentru congresul bisericescu.

—0—

D. V. Mădrēnu și-a dat demisiunea din postul de profesor dela școala cetățenească din Caransebeș, trecēndu ca profesor la liceul din Focșani.

—0—

Între studenții înscriși la Universitatea din Clușu sunt 36 de Romāni. Cei mai mulți sunt înscriși la facultatea de drept.

—0—

În Clușu s'au anunțat pentru serviciul armatei 56 de voluntari. În Sibiu de asemenea s'a anunțat un mare număr de voluntari la alu 28-lea batalion de vânători.

—0—

Comitele Herbert Bismarck, fiul cancelarului a făcutu o vizită reginei Angliei în Baltimore.

—0—

>Sloboda< din Agram anunță, că șeful cultelor Voncina, vōindu să se imbarce în Fiume pentru Novi, a fost bătut de vr'o 200 de Starceviciani cu smochine putrede. Poliția a arestatu pe mai mulți din ei, pedepsindu-i imediat.

—0—

„Loydului Romānu” i se scrie din Viena, că negocierile pentru rēscumpărarea liniilor romāne ale căilor ferate Lemberg-Cernăuți-Iași n'au avut nici un rezultat pozitiv, fiindcă guvernul austro-ungar are interesu de a împedecă rēscumpărarea, cel puțin până când se va decide asupra rēscumpărării liniilor austriace, pe de altă parte acțiunii englesi încă nu sunt dispuși a schimbă acțiunile lor cu renta romānă.

—0—

După cum spune >L'Indépendance roumaine, < guvernul român ar avē de gându să convocē camerele

tre actele unei drame, căci viața n'are sārăcia, care o ducea ea, pretindea cătuși de cătu puținică distracți.

Pe când vorbea leica Maria lui Pleopă cu mare foc despre un domnu, pe care îl cunosea de curēndu, pe când tocmai făcu observarea curiosă, că deși domnu mare, totuși i-a sērutat mână, pe atunci tocmai, domnișōra de casă, adecă Marieta, începuse a cântă la pianu scala din >c moll, și cum eră ferēstra deschisă se aușia în uliță.

Leica Maria lui Pleopă se invesele la față și mai multu ca cum eră, tăcu o clipă și cu ochii făcu atență pe vecin-sa să asculte. După câteva momente însă se adresă către ea cu cuvintele:

— >Cântă Marieta noastră la drimbă... la pianu să dīcu și eu, se corese răpede, și cuprinsă de ciudă se sculă de pe fotoliu, dar iute se puse őrăși pe el. Se necăjise rēu de acestu lapsus, căci fie dīsă între noi, vecinii mai batjocuroși grāiau între ei și totdeuna spunē, că leica Maria lui Pleopă și-a cumpăratu unu drimbă. Și cum se nu-i fie necăzu leichii Mariei, când ea însăși, preocupată de acea batjocură, a exprimat numele de drimbă.

Multe de tōte au mai vorbitu aceste două vecine, care însă neinteresându nici chiar pe o femee, află cu totul de prisos a le scrie. Și chiar dēcă le-aș scrie,

pe dina de 26 Octomvre în sesiune extraordinară, avându
a votă câteva proiecte urgente.

—0—

Același diar comunică, că ministerul agriculturii,
comerciuului și industriei discută proiectul de reorganizare
al școlilor de meserii;

—0—

Colonelul Dumitrescu Maicanu, șeful misiunii
militare, care a reprezentat armata română la mane-
vrelor germane, a fost decorat de împăratul Wilhelm.

—0—

Tribunalul de comerț din București a înscris
2700 de firme comerciale.

—0—

Din Londra se anunță, că princesa de coronă a
Germaniei, fiica reginei Victoria din Anglia, și dă totă
silita, ca să aducă la cale o întâlnire a lui Gladstone
cu Bismarck.

—0—

Regele Albert al Saxoniei și prințul Wilhelm al
Prusiei se află în Viena. Vor însoți la vânătoare pe M.
Sa monarhul Francisc Iosif.

—0—

Sunt câteva zile, anunțaserăm că mărețul cerb
al papei omorise pe îngrijitorul, fiindcă îi adusese mân-
carea mai târziu ca de obicei. A doua încercare a fă-
cut cerbul cu un gendarm al papei, care scăpă cu
viață. Papa decretă în urma acesta morțea cerbului.
Printr'o lovitură de topor în cap mândrul cerb fu
ucis.

—0—

Cine vrea titlu, să se adreseze unei agenturi ita-
liane, care de curând a publicat următoarele prețuri:
pentru titlul de prinț 75,000 franci, pentru titlul de
duce 50,000 franci, pentru titlul de baron 25,000 fr.
Pentru orî ce titlu se garantează.

PROGRESUL NOSTRU CULTURALU.

Discursul prezidențial, la deschiderea adunării generale
a Societății pentru fondul de teatru român în Arad
la 27 Septemvre st. n. 1884).

Onorabilă adunare generală!

Ca reprezentant al comitetului Societății pentru
fondul de teatru român, în numele aceluia, am onorea
a vă saluta pe d-văstră întruniți în acastă adunare! Cu
bucurie am venit la d-văstră, căci am fost convins, că
număroasă clasă inteligentă, dimpreună cu poporul lum-
minat și cu dare de mână din aceste părți, va întem-
pina cu căldură scopul ce urmărește Societatea noastră.
Dar cu bucurie și mai mare pot să constatez acum,
că convingerea mea nu m'a înșelat. Am plăcerea să
văd în acastă sală o pre frumoasă adunare, compusă din
bărbați de felurite condițiuni sociale, din numeroși re-
prezentanți ai poporului, și — unde se lucră pentru
cultură, nici femeile nu pot să lipsesc.

Da, onorabilă adunare generală, scopul Societății
noștre e cultural. Așezământul ce voim să întem-
plăm are menirea să răspândescă cultura; căci după bi-
serică și școlă, teatrul este mijlocul cel mai puternic,
întru atingerea acestui scop. Un adevăr acesta, re-
cunoscut de totă lumea civilizată. De aceea statele in-
vântă teatre și le dau subvențiuni mari. Dacă d'ei
vorba de cultură, nici noi Români nu putem esita, ci
trebuie să grăbim a ne aduna din toate părțile să ne
dăm sprijinul pentru răspândirea ei. Astăzi cultura e
pânea de toate zilele, fără care nici un popor nu p'ote
să trăiescă; acesta e scutul lui în furtunile viitorului;
acesta e scara pe care se p'ote urca la nemurire.

cu ar fi întru nimic de folos pentru cetitor, întocmai
ca și clevețitorile vorbe ce le spunea leica Maria lui
Pleopă.

* * *

Domnișora Marieta gătase de cântat și se puse pe
cântare, dimpreună cu o cunoscută a sa, pe carea din
prețelă o numea pretină. Eră veselă Marieta, căci multe
spusese pretina sa, și apoi cine nu scie câte de toate
se vorbesc între ele când sunt singure două fete cunos-
cute mai de mult! Am d'is că cine nu scie, și într'a-
devăr p'ote să fie cineva, carele să nu scie;
cu toate acestea eu nu sciu nimic, căci într'adevăr,
deci așa scrie, mulți dintre idealisti și-ar perde ilu-
sionul lor.

IV.

Dilele trec și timpul înaintă și schimbă pe om
în etate cât și în dispozițiune.

Leica Maria lui Pleopă nu mai scia ce să mai facă
de bucurie, căci își găsisse ginere. Și cum n'ar fi ea
veselă, căci Marieta împlinise 22 de ani și în suburbiu
ceea de fată mai mult decât tână. Acum scăpase
de tremurul cel au mamele de a și mărită fetele, și
nu mai scia ce să facă atât de veselă eră ea. Se
găsea de câte un lucru, d'ei n'avea astempăr să l'ă gate;
din casă, eșă din curte, alergă pe la vecini, când

Sub înfrurirea acestei convingeri, este foarte insuc-
tiv să ne întrebăm: cum stăm noi Români din Austro-
Ungaria cu cultura? Făcut'am vr'un progres? Care
ne sunt prospectele în viitor?

Dacă vom studia condițiunile în care am trăit
și din care multe ne impresoră până în ziua de astăzi,
va trebui să răspundem, că am făcut progres. Ni
se p'ote dice, că progresul acesta e mic, că nu-i mul-
țămitor; d'ei nu ni-se p'ote contesta, că totuși am în-
aintat. Și dacă cei ce ne consideră, vor ap'ei t'ote
neajunsurile, ba și pedecile de tot felul, cu care avu-
răm și mai avem a ne lupta, vor căta să se mire,
că suntem și acolo unde am ajuns.

Insă ca să putem proba rezultatul mult-puțin
al stăruințelor noastre culturale, căta să ne întorcem
privirea în trecut. Să vedem cum am stat noi pe
la începutul v'ecului de acuma, înainte cu 50—60 de
ani? Să comparăm situațiunea noastră culturală de atunci
cu cea de acuma. Să ne esaminăm, ce am avut
noi atunci și ce avem acuma?

Vom începe la biserică, primul factor al civili-
zațiunii. De-aici dată și începutul culturii noastre.
Primele rațe ale deșteptării intelectuale ne vină de pe
terenul bisericesc, căci numai singur acela a putut
să ofere tinerimii noastre trai și carieră.

Léganul acestei deșteptări a fost Ardélul; er
isorul — cele două episcopii de acolo. Ele au trimis
tineri la școlile înalte din Roma, Viena și de prin alte
orașe să studieze teologia. De acolo se întorseră apoi
Șincai, Maior și Clain, cari făcură începutul istorio-
grafiei noastre moderne, și dimpreună cu alții de ambele
confesiuni, puseră temelul renascerii naționale.

Intr'acesta școlă din Blășiu ne deteră bărbați cu
sciință; de acolo o schiță sbură la Oradea-mare, și
așezându-se în scaunul episcopesc, aprinse la Beiuș
un nou focar de cultură, înființă gimnaziul din care
a eșit apr'oe totă generațiunea actuală ce scie carte în
părțile celor trei Crișuri.

Asupra bisericii române din părțile aradane și bă-
nățene plană atunci un nor greu, hierarchia s'erbescă,
ce ținea în lanțuri grele spiritul culturii noastre națio-
nale și opriă orî ce av'ent al idiomului românesc.

În aceste zile de grea cumdănă, orisonul se lum-
ină numai de fulgerile fabulelor lui Cichindeal, care
isbiă în cei ce tind a răpi ceea ce strămoșilor noștri
le eră mai scumpă decât viața și care dedea inimă
turmei apăsate,

Și pe când școlile dela Blășiu și Beiuș își indepli-
niau înalta lor misiune, în orașul Arad se deschise
preparandia română, care ca și farul ia mijlocul va-
lurilor nimicitore, conducea la liman pe cei înșetați de
cultură.

Preparandia din Arad are frumoșe pagini în isto-
ria culturii noastre. Ghiar și înființarea ei este monu-
mentul unei virtuți naționale. Regimentele românesce
escelară cu bravura lor în războiul în contra Franciei
sub împăratul Francisc I. Monarhul voind să fie re-
cunosător, încuviință la 1812 înființarea unei preparandii
române în Arad. Acesta deschisă, profesorii: Iosif Iorgo-
vic, nepotul de frate al renumitului autor al »Obser-
vațiunilor despre limba română; Constantin Loga Dia-
conovic, care a scris o gramatică română și Ion Mihă-
luț, în frunte cu Dimitrie Chichindeal, arboraseră dra-
pelul sciinței. De acolo a r'esonat puternica esclama-
țiune a lui Chichindeal: „Mintea.... Mărită nația
românescă!... Mintea!... Când te vei lumina cu învățăturile...
mai al'ea nația nu va fi pe pământ înaintea ta!“

Acest strigăt electric românesc din aceste părți.

cu trebă când fără trebă, și în cele din urmă cufundată
în vorbe se pomenea că a trecut multă vreme când
plecase de acasă. Se înțelege, e de prisos să spun,
că leica Maria vorbiă numai și numai despre fiitorul ei
ginere, despre fiitorul ei Domn. — »E foarte învățat,«
eră refrenul fie-cărei vorbir. — »Nu-i vorbă, rău imi
pare să mi dau fata în altă parte, d'ei ce păcatele să
fac, când toate fetele de s'ema domnișorei noastre s'au
măritat de mult.

— »Ascultă, surată,« se adresă o vecină, »la noi
ăștia îmbrăcați românesce este drept că se mărită fetele
mai de grabă, dar de, d-ta că ai o casă ca de negustor
negustoresce trebuie să-i măriti și fata.«

— »Așa este,« grăi leica Maria plină de mulțămire;
ea însă scia acum ce să facă. Plină de mulțămire eră
Maria lui Pleopă, că i'a d'is că are casă de negustor,
și astfel să nu prindă pe nimenea mirarea, dacă mai
pe urmă acea vecină n'a rămas dela nici una din
petrekerile ce av'eu să fie cu privilegiul căsătorei.

(Va urma.)

I. C. Frunză.

Corpul național am'orit prinse viață nouă. Luptele
pentru cultură începă. Moise Nicoră combătă pedeca
cea mai mare a dezvoltării naționale, hierarchia s'erbescă,
fiind salutat cu bucurie de toți Români.

În părțile bănățene Paul Iorgovic luă în mână
stindardul eliberării și luptă până la cea din urmă re-
sullare. Eră mai târziu Bojinca apucă condeiul smuls
p'în m'orte din mâinile lui Petru Maior.

O strălucită pleiadă de bărbați, adevărate stele pe
orisonul culturii noastre în trecut. Ei au pus funda-
mentul, al lor este meritul că astăzi putem vorbi
de progres. Despre d'ei a d'is Heliade: »Cetiți, tineri-
lor, pe Paul Iorgovic, Petru Maior, Cichindeal, Șin-
cai, și veți învăța într'ensi și limba v'astră și ceea ce au
fost moșii voștri, și ceea ce veți pute fi, de veți urmă
învățăturile lor!«

(va urma)

DIVERSE.

Misionarii între antropofagi. — Un indigen se
presentă cu am'endou soțiile sale înaintea unui misionar,
rugându-l să-l boteze. — »Este cu neputință, fiul
meu,« răspunde misionarul, »religiunea creștină nu iartă
unui bărbat să aibă mai mult decât o femeie.« S'el-
baticul dispără d'ei se întor după opt zile numai cu
o femeie. — »De astă dată, părinte, nu-m vei refuș bo-
tezul.« — »Unde-ți este cealaltă femeie?« întrebă preo-
tul. — »Nu te teme, n'are să se mai întorcă, am m'ancat-o,«
răspunde cu nevinovăția antropofagul.

Un sfat părintesc. — O damă vizită odată pe
episcopul de la Motte din Amiens, ca să i c'ere sfat
în unele lucruri ce i apăsau consciința. Intre altele îl
întrebă, dacă e séu nu păcat să se sulemenescă. Un
preot, caruia i se spovedise ea, i-a interzis strict în-
trebuințarea sulimanului; altul din contră i-a permis
acesta fără nici o condițiune. Celu dint'eu, d'ise dama,
i se pare prea aspru, cel de-al doilea prea îngăduitor.
B'etrnul episcop i dete următorul sfat: — »Deorece,
după părerea d-tale, am'endoi preoții au mers prea de-
parte, cel mai bun lucru e, dacă vrei să apuci calea
de mijloc, să te sulemenesci numai pe o parte a obra-
zului.«

Invitare de prenumeratie la „Invetământul intuitiv.“

Literatura noastră în genere, și apoi cea pedagogică
în speciă abia e încă în fașă. Puține la număr sunt
ramurile acelea de sciință, care se potă număra câte
2—3 opuri de specialitate la noi, cele mai multe nu
sunt reprezentate prin nici un manual. Intre ceste din
urmă vine a se număra și »Invetământul intuitiv.«
(Anschauungs-unterricht, Beszed és értelmi gya-
korlat), pentrucă întru adevăr în obiectul acesta n'avem,
afară de nesce tractate sporadice prin foile pedagogice
nici o carte întocmită după lipsele școlilor noastre, deși
în înțelesul legilor scolastice esistente studiul acesta
are să se propue în primii doi ani de școlă, formându
temelia întregu invetământului următor. — Invetătorii
altor popor au la îndemână fel de fel de manuale
sistemate, pe când ai noștri lăsați de capul lor —
unii nesciindu-se nici orientă, r'etăcesc ori se și perd
în bogatul material al obiectului acestuia, și erăși
alții nu l'propun de loc.

Dacă întreb din întem'plare pre unul séu pre altul
după causă, i răspunde, că n'are și nici n'a vedut
vre'un îndreptar românesc pentru »Invetământul
intuitiv.« Și apoi stând lucrul așa, întru adevăr nici
nu-i pre pot inculpa.

Dreptul ce pentru de a desțelini t'etmul p'ără-
ginit în materia acesta de o parte, er de alta pentru
de a da preparanților și invetătorilor români îndrep-
tarul optat de mult și de mulți: mi-am propus a
edă »Invetământul intuitiv.« Manualul se va estine
pre 13—14 cole de tipar și va cuprinde atât în-
viațiunimodice, cât și unele lectiunimodice
de model, și apoi întregu materialul (școlă, casa părintescă,
corpul omenesc, comunitatea, teritorul comunei, plante,
animale, minerale fenomene) dispus după un plan bine
precisat așa, încât invetătorul român muncit și într'alt
fel cu ajutorul manualului acestuia își va pute propue
pensul după o pregătire și numai de 1/2 oră.

Studiul ce l'am făcut în decursul mai multor
ani decând servesc ca profesor, precum și esperiințele
câștigate parte în școlă, parte pre la esame și pre la
adunările generale ale reuniunilor invetătorești, mă nu-
tresc cu speranța, că frații invetători precum și alți b'ar-
bați de școlă vor afla în opul acesta cea ce așteptă.

Dar după ce vedem, că mai toți autorii români
abia cu anii își pot scote speșele tiparului, ne mai po-
menind de r'esplata muncii ostenitore: m'am hotărât a
pune sub tipar manuscrisul numai după ce voi fi asi-
gurat pre cale abonamentului — de speșele tiparului.

Spre scopul acesta m'am permis a esmite cola
de prenumeratiune alăturată. Prenumeratiunile mă rog
să se facă (la adresa scrisurii) cât mai îngrabă, ca
să mă pot orientă cu numărul esemplarelor de tipar,
pentru că esemplare neprenumerate nu se vor tipari
decât un număr neînsemnat pentru corporațiunimodice,
reuniunimodice invetătorești.

Prețul unui esemplar 1 fl. v. a. (cu porto
cu tot) solvit înainte, or cel mult până în 20-a No-
emvre a. c. st. n. când opul se va pune sub tipar;
dela 10 esemplare unul grătuit or prețul corespun-
dător.

Gherla, (Szamosujvár) 17 Septemvre 1884.

V. Gr. Borgovanu,
prof. preparandial.

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 1 Octomvre st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.40	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	93.30	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.90
Rentă de hârtie 5%	88.85	Imprumutul cu premiu ungar.	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.65	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	115.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hârtie austriacă	80.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	—	Renta de arg. austr.	81.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	102.30	Renta de aur austr.	103.—
Bonuri rurale ungare	101.—	Losurile din 1860	134.20
Bonuri cu cl. de sortare	100.—	Acțiunile băncii austro-ungare	856 —
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.25	Act. băncii de credit ungar	290.40
Bonuri rurale transilvane	100.50	Act. băncii de credit austr.	291.50
		Argintul — Galbin	—
		impărătesc	5.77
		Napoleon-d'ori	9.66 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.75
		Londra 10 Livres sterlinge	121.55

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 19 Septemvre st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94	vënd. 94 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	96 1/4
convert. (6%)	95 3/4	96 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	34
Credit fonc. rural (7%)	102 1/4	103 1/4
" " (5%)	91	91 1/2
" " urban (7%)	101 1/2	102
" " (6%)	97 1/2	98
" " (5%)	87	87 1/2
Banca națională a României	1394	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom.	366 1/2	368
" " Națională	243	246
Aur	550.0%	6.60
Bancnote austriace contra aur	2.06	2.08

Cursul pieței Brașov
din 3 Octomvre st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.07	Vënd. 9.09
Argint românesc	9.—	9.06
Napoleon-d'ori	9.63	9.67
Lire turcesce	10.90	10.94
Imperial	9.87	9.92
Galbeni	5.64	5.68
Scrisurile fonc. » Albina	100.50	101.50
Ruble Rusesce	121.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Societatea comercială română Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŪ
BRĂILA 18 Septemvre 1884.

Vëndător	Cumperător	Felul	Kilo	Libre	Prețul	Notițe
D. Z. Zavò	Gamolin	Grâu	550	60 1/2	75	Slep
Tem. Dimitriadi	Bloch	"	400	60—	66	Magasiă
d-to	Kirchen	"	220	56 3/4	56	Caicù
Ilieff	L. Mendl & C-ie	Porumbù	430	61—	54	Magasiă
d-to	d-to	"	440	59 3/4	52	"
I. Catzica	d-to	Orzù	120	45 1/2	38	Caicù
W. P. Sassu	d-to	Porumbù	800	59 1/2	52	Magasiă
Cambano	d-to	"	400	59 3/4	52	"
A. Emberico	Sechiari freres & Cie	Fasole	500	0%	19	75 Caicù

Nr. 10406—1884

1—3

Publicațiune.

În urma emisului Ilustrăței Sale D-lui sub-comite și consiliar reg. ddo 15 Septemvre a. c. Nr. 9526 are să se țină în **18, 19 și 20 Octomvre st. n. 1884** adunarea de control asupra concediaților și rezerviștilor cu domiciliul stabil pe teritoriul brașoveniu.

Se avisază deci toți concediații, rezerviștii și rezerviștii de reîntregire a tuturor corpurilor de trupe ale institutelor armatei permanente și a marinei de resbelu, fără distingere decât respectivii sunt și se sunt stabili pe teritoriul brașoveniu, cu acea observațiune, că concediații, rezerviștii și rezerviștii de reîntregire din suburbiul Scheiu au să se prezenteze în 18, cei din Brașovul vechiu și Stupini în 19, cei din cetate, Blumena, Timișul de sus și inferior, din Dêrste, precum și aceia, cari în zilele sus menționate nu s'au prezentat, în 20 Octomvre 1884 înainte de prânđu la 9 ore în localul de control în casarma din ulița Négră aducându-și fiecare și passul de miliția.

Acei concediați, rezerviști și rezerviști de reîntregire, cari nu se prezintă la adunarea de control în sus amintitele zile, sunt strict obligați, de a prezenta la controlul supletoriu, ce are să se țină în 15 și 16 Noemvre a. c. în localul cercual de reîntregire. Acei concediați și rezerviști obligați, cari nu se prezintă nici la acest control, neproducându un motiv bine meritat de scusa, se voru pedepsi conform prescriptelor penale militare.

Brașov, 27 Septemvre 1884.

Magistratul urbanu.

4433—1884 civilu

1—3

Publicare.

Din partea trib. reg. din Brașov se aduce la cunoscința publică, cumcă în urma incusei lui Nicolau Penciu, proprietar din Veneția inferioară, contra tuturor locuitorilor din comuna Veneția inferioară pentru admisibilitatea comasării hotarului acestei comune, se determină ziua de pertractare pe 10 Decemvre 1884 a. m. 9 ore, în cancelaria comunei Veneția inferioară, la care se citează toți interesații sub urmările prescise în ordinațiunea din 23 Augustu 1880 § 36.

Brașov, 16 Sept. 1884.

Din ședința trib. reg.

Deési János, preș.

Bene, directoru.

TIPOGRAFIA ALEXI, Brașov

s'a strămutat în casele proprii strada Teatrului Nr. 95.

Unica tipografie românescă în totă Austro-Ungaria susținută de un particular, care s'a distinsu la esposițiunea națională din Sibiu în anul 1881 și în care se tipăresce acum și primul ziar român cotidianu.

Acestei tipografii i-a succesu de a dobândi de la magistratul orașului Brașov furnisarea tipăriturilor necesare pentru oraș, învingându prin concurență, pe cea mai vechiă și renumită tipografie din Brașov.

Avantagiile pe care le pôte oferi acestu stabilimentu fiindu recunoscute chiar de streini, vor îndemna, precum ni place a crede pe toți Români, cari au ceva de tipăritu, de a se adresa mai întâiu la noi.

Dintre operile publicate până acum în editura noastră ni permitem a recomanda:

G. Curțius. Gramatica limbei elenice prelucrată de Stefanu Iosif, profesor și director la gimnas. rom. gr.-or. din Brașov, prețul fl. 2.50
Gramatica limbei române, întocmită pentru școlele secundare de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiul român greco-oriental din Brașov, prețul , 1.25

Arion, seu culegere de cânturi naționale spre întrebunțarea tinerimei de ambe-sece, culese și arangiate de Ion Dariu, învățător la șola primară din Satlung prețul fl. —.30
Iuliu I. Roșca. Sacrificiu pentru Sacrificiu, romanu originalu, prețul —.35

Mórtea lui Mihai Vitezul, dramă națională în 5 acte, de Stan Părjol, prețul . . —.40
Rumänische Kunstgedichte, übersetzt von Theochar Alexi, prețul fl. 1.—
Noua Biblioteca Română, anul I și II . . 10.—
Noul Călindaru de casă intră în anul al V-lea

A apărut 6 broșuri

din Romanul istoric

BEIU, VODA, DOMNU

— în cinci părți —

Acestu romanu se va publica în broșuri à câte 20 cruceri seu 50 bani.